

kust Eestis“, G. Vilbaste koostas ülevaate „Looduskaitse all olevaid taimi“.

Loomateaduse alal kirjutas J. Piiper suurema teose (464 lk.) „Sissejuhatus üldzooloogiasse“.

Rikkalikum on juba arstiteaduslik ja tervishoiuline kirjandus. Kõige tähtsam teos on siin „Tervise käsiraamat“, millest aasta vahetuseks jõudis ilmuda 1 köide (4 vihku). Edasi ilmusid: E. Blessigi „Silmavigastused kliinilistes piltides“, F. Tomsoni „Loomulik-looduslik kopsutiisikuse ravi“, A. Rammuli ja M. Kase „Tartu-maa tervishoiuline kirjeldus“. Õpperaamatutena ilmusid konseptid anatoomiast, füsioloogiast, G. Rooksi „Kohtuarstiteadus“. Mainitav võiks olla ka väljaanne „Vaimse hügieeni ühing II“, välja antud J. Luiga 10. surmapäeva puhul.

Antropoloogilisi küsimusi käsitlevad J. Auli artikkel „Eesti antropoloogilise uurimise senine viljelemine ja tulevikuülesanded“ ja uurimus „Donnés anthropologiques sur les Estoniens des districts occidentaux de l’Estonie et leur appartenance raciale“.

Kirjandusest kehakultuuri alal nimetagem tähtsamatena B. Lepiku „Tennis“ ja N. Kursmani „Maadluse õpperaamat“, edasi A. Grünbergi „Kõik ujuma!“ ja A. Luha toimetatud „Eesti kehakultuuri aastaraamat XII“.

Ka loomaarstiteaduslik kirjandus on suhteliselt rohke: A. Laas „Koduloomade sisehaiguste kliiniline diagnostika“ I, A. Herodes ja A. Vodja „Veterinaarala käsiraamat“, J. Tehver „Koduloomade sigimine“, H. Kiiver ja J. Kaarde „Ülevaade senistest uurimistest veiste soohai-guse selgitamiseks“, „Akadeemilise Loomaarstliku Seltsi aastaraamat II“, V. Metterlingk „Kodune loomaarst“ jm.

Rohuteaduse alal ilmus N. Veiderpassi „Retseptuuri põhijooned“ (582 lk.).

Põllunduse ala on nagu eelmistelgi aastatel esindatud hulga vähemate uurimuste ja käsitlustega, näit. J. Viidangu „Läänemaa põllumajandus ja põllumajanduslikud valdkonnad“, R. Toomre „Odra ja nisu lendnõgipeade tõrje“, M. Pilli „Talinisu sortide võrdluskatse aruanne“ ja „Koristamisaja mõjust nisule“, F. Söödi „Töönõudlus eesti põllumajanduses“, „Maatulunduse käitisolude uurimused. Eesti põllumajanduslik tasuvus. XII“, „Võrumaa põllumajanduse aastaraamat I“, J. Aamisepa „Seemnekartuli kasvatamine ja sortimine“, „Sookultuur XVII“. — Hakkas ilmuma J. Metsa peatoimetusel „Põllumajanduslik entsüklopeedia“ (jõudis ilmuda 1 vihk). — Ilmumist jätkasid põllumajanduse teaduslik ajakiri „Agronoomia“ ja mitmed rahvalikud ajakirjad.

Karjanduse, väikeloomapidamise ja